

F. t. l. vedr. gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer

Lovforslag nr. L 76. Fremsat den 30. januar 2002 af justitsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer

(Udvidelse af lovens anvendelsesområde, effektivisering mv.)¹⁾

§ 1

I lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer, jf. lovebekendtgørelse nr. 627 af 15. september 1986, som ændret ved § 29 i lov nr. 376 af 18. maj 1994, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer mv.«

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Der ydes efter reglerne i denne lov bistand til stater, der er medlem af Den Europæiske Union, til inddrivelse af alle fordringer vedrørende:

- a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger,
- b) bidrag og andre afgifter, som opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker,
- c) importafgifter,
- d) eksportafgifter,
- e) merværdiafgift,

f) punktafgifter på forarbejdet tobak, alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt mineralolier,

g) indkomst- og formueskatter, jf. artikel 1, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 77/799/EØF,

h) beskatning af forsikringspræmier og

i) renter, administrative sanktioner og bøder samt omkostninger i forbindelse med de fordringer, der er anført i litra a) til h), dog med undtagelse af strafferetlige sanktioner efter gældende lovgivning i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig,

jf. artikel 2 og 3 i Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979, Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992 og Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001. Direktivet med ændringer er optaget som bilag til denne lov.«

3. I § 3, *stk. 3*, ændres »toldfogder« til: »pantefogder og told- og skattefogder«.

4. Bilaget til loven, jf. dennes § 1, sidste pkt., som affattet ved nr. 1, affattes som bilaget til denne lov.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001 om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter (EF-Tidende 2001 L 175, s. 17).

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 30. juni 2002.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på anmodninger, der modtages efter lovens ikrafttræden.

RÅDETS DIREKTIV 76/308/EØF
af 15. marts 1976

om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, som ændret ved Rådets direktiv 79/1071/EØF af 6. december 1979, Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992 og Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001.²⁾

... [præambel udeladt]

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes de regler, som medlemsstaternes ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser skal indeholde med henblik på at sikre inddrivelsen i de enkelte medlemsstater af fordringer af den i artikel 2 omhandlede art, som opstår i en anden medlemsstat.

Artikel 2

Dette direktiv finder anvendelse på alle fordringer vedrørende:

- a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger
- b) bidrag og andre afgifter, som opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker
- c) importafgifter
- d) eksportafgifter
- e) merværdiafgift
- f) punktafgifter på:
 - forarbejdet tobak
 - alkohol og alkoholholdige drikkevarer
 - mineralolier
- g) indkomst- og formueskatter
- h) beskatning af forsikringspræmier
- i) renter, administrative sanktioner og bøder samt omkostninger i forbindelse med de fordringer, der er anført i litra a) til h), dog med

undtagelse af strafferetlige sanktioner efter gældende lovgivning i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

- »myndighed, der anmoder om bistand«: en medlemsstats kompetente myndighed, som fremsætter anmodning om bistand vedrørende en af de i artikel 2 omhandlede fordringer;
- »myndighed, der anmodes om bistand«: en medlemsstats kompetente myndighed, hvortil en anmodning om bistand rettes.
- »importafgifter« omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på importen, samt afgifter på importen, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter
- »eksportafgifter« omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på eksporten, samt afgifter på eksporten, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter
- »indkomst- og formueskat«, hermed menes de skatter, som er opført i artikel 1, stk. 3, i direktiv 77/799/EØF³⁾ sammenholdt med artikel 1, stk. 4, i samme direktiv

²⁾ Sammenskrivningen er foretaget af Justitsministeriet. Sammenskrivningen vedrører EFT L 73 af 19.03.1976, side 18-23, EFT L 331 af 27.12.1979, s. 10, EFT L 390 af 31.12.1992, side 124-126 og EFT L 175 af 28.06.2001, s. 17-20.

³⁾ Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter (EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

– »afgifter⁴⁾ på forsikringspræmier«

a)	i Østrig:	i)	Versicherungssteuer
		ii)	Feuerschutzsteuer
b)	i Belgien:	i)	Taxe annuelle sur les contrats d'assurance
		ii)	Jaarlijkse taks op de verzekeringcontracten
c)	i Tyskland:	i)	Versicherungssteuer
		ii)	Feuerschutzsteuer
d)	i Danmark:	i)	Afgift af lystfartøjsforsikringer
		ii)	Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.
		iii)	Stempelafgift af forsikringspræmier
e)	i Spanien:		Impuesto sobre la prima de seguros
f)	i Grækenland:	i)	<i>Udeladt</i>
		ii)	<i>Udeladt</i>
g)	i Frankrig:		Taxe sur les conventions d'assurances
h)	i Finland:	i)	Eräistä vakuutusmaksuista suorittava vero/skatt på vissa försäkringspremier
		ii)	Palosuojelumaksu/brandskyddsavgift
i)	i Italien:		Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 nr. 1216
j)	i Irland:		Levy on insurance premiums
k)	i Luxembourg:	i)	Impôt sur les assurances
		ii)	Impôt dans l'intérêt du service d'incendie
l)	i Nederlandene:		Assurantiebelasting
m)	i Portugal:		Imposto de selo sobre os prémios de seguros
n)	i Sverige:		Ingen
o)	i Det Forenede Kongerige:		Insurance Premium Tax (IPT)

Dette direktiv gælder ligeledes krav i forbindelse med afgifter af identisk eller tilsvarende art, som måtte supplere de i sjette led omhandlede afgifter på forsikringspræmier, eller træde i stedet for disse. Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler hinanden og Kommissionen datoen for sådanne afgifters ikrafttræden.

Artikel 4

1. På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, meddeler den myndighed, der anmodes om bistand, førstnævnte myndighed

alle oplysninger, der er af værdi for denne ved inddrivelsen af en fordring.

Med henblik på at fremskaffe disse oplysninger udøver den myndighed, der anmodes om bistand, de beføjelser, der er givet i de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser om inddrivelse af lignende fordringer, som er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig.

2. I anmodningen om oplysninger anføres navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bi-

⁴⁾ Mens artikel 2, litra h, taler om «beskatning af forsikringspræmier» tales der i artikel 3 om «afgifter på forsikringspræmier». Forskellen må tilskrives en oversættelsesfejl i den danske udgave af direktivet. I den engelske og franske udgave er sprogbrugen konsekvent, idet der i begge artikler tales om hhv. «taxes on insurance premiums» og «taxes sur les primes d'assurance».

stand[, på] den person, som de oplysninger, der skal gives, vedrører, samt arten og størrelsen af den fordring, som ligger til grund for anmodningen.

3. Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til at give oplysninger:

- a) som den ikke ville være i stand til at fremskaffe med henblik på inddrivelse af lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig;
- b) som vil afsløre en handelsmæssig, industriel eller erhvervmæssig hemmelighed; eller
- c) hvis meddelelse ville kunne krænke denne stats sikkerhed eller offentlige orden.

4. Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter den myndighed, der anmoder om bistand, om grunden til, at anmodningen om oplysninger ikke kan efterkommes.

Artikel 5

1. På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, meddeler den myndighed, der anmodes om bistand, i overensstemmelse med de retsregler, der gælder for meddelelse af tilsvarende akter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, modtageren alle sådanne akter og afgørelser, herunder retslige, vedrørende en fordring eller dens inddrivelse, der hidrører fra den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der har anmodet om bistand, befinder sig.

2. I anmodningen om meddelelse anføres modtagerens navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand, arten af og formålet med den akt eller afgørelse, der skal meddeles og i givet fald skyldnerens navn og adresse og den i akten eller afgørelsen omhandlede fordring, samt alle andre formålstjenlige oplysninger.

3. Den myndighed, der anmodes om bistand, giver straks den myndighed, der anmoder om bistand, underretning om, hvorvidt anmodningen om meddelelse er blevet efterkommet, og især om, på hvilken dato akten eller afgørelsen er fremsendt til modtageren.

Artikel 6

1. På begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, inddriver den myndighed, der anmodes om bistand, i overensstemmelse med de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder for inddrivelse af lignende

fordringer, der er opstået i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, de fordringer, der er omhandlet i et dokument, som hjemler ret til eksekution.

2. Med henblik herpå behandles enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, som en fordring fra den medlemsstats side, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, dersom der ikke sker anvendelse af artikel 12.

Artikel 7

1. En anmodning om inddrivelse af en fordring, som den myndighed, der anmoder om bistand, retter til den myndighed, der anmodes om bistand, skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

2. Den myndighed, der anmoder om bistand, kan kun fremsætte en anmodning om inddrivelse:

- a) såfremt fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, ikke anfægtes i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig undtagen i tilfælde, hvor artikel 12, stk. 2, andet afsnit, finder anvendelse
- b) når den i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, har iværksat de inddrivelsesforretninger, der kan indledes på grundlag af det i stk. 1 nævnte dokument, og når de truffene foranstaltninger ikke fører til betaling af hele fordringen.

3. I anmodningen om inddrivelse anføres:

- a) navn og adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den pågældende person og/eller tredjemand, som er i besiddelse af dennes aktiver
- b) navn, adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den myndighed, som anmoder om bistand
- c) en henvisning til det dokument, som hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmoder om bistand, befinder sig
- d) fordringens art, beløbets størrelse, herunder hovedstol, renter og bøder samt øvrige skyl-

- dige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvor de to myndigheder befinder sig
- e) det tidspunkt, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, og/eller den myndighed, der anmodes om bistand, underretter modtageren om fordringen
- f) tidspunktet, fra hvilket, og perioden i løbet af hvilken tvangsfuldbyrdelse er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig
- g) alle andre relevante oplysninger.

4. Anmodningen om inddrivelse skal desuden indeholde en erklæring fra den myndighed, der anmoder om bistand, hvori det bekræftes, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

5. Den myndighed, der anmoder om bistand, fremsender til den myndighed, der anmode[s] om bistand, alle nødvendige oplysninger, som vedrører den sag, der har begrundet anmodningen om inddrivelse, så snart den har fået kendskab til disse oplysninger.

Artikel 8

1. Det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, anerkendes uden videre og behandles automatisk som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.

2. Uanset stk. 1 kan det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen i givet fald og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, stadfæstes som, anerkendes som, suppleres med eller erstattes med et dokument, der hjemler ret til eksekution på denne medlemsstats område.

Senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen om inddrivelse bestræber medlemsstaterne sig på at fuldføre en sådan stadfæstelse, anerkendelse, suppling eller erstatning af dokumentet, med undtagelse af de tilfælde, hvor tredje afsnit finder anvendelse. Dette kan ikke afslås, når det dokument, der hjemler ret til eksekution, er formelt korrekt. Den myndighed, der anmodes om bistand, informerer den myndighed, der anmoder om bistand, om baggrunden for overskridelse af perioden på tre måneder.

Når opfyldelsen af en af disse formaliteter medfører indsigelse vedrørende fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution,

og som er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand, finder artikel 12 anvendelse.

Artikel 9

1. Inddrivelse finder sted i den valuta, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hele det beløb, som er inddrevet af den myndighed, som anmodes [om] bistand, overføres af den myndighed, der anmodes om bistand, til den myndighed, som anmoder om bistand.

2. Såfremt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det, kan denne efter aftale med den myndighed, der anmoder om bistand, indrømme den betalingspligtige betalingsfrist eller tillade betaling i rater. Renter, der opkræves af den myndighed, der anmodes om bistand, som følge af denne betalingsfrist, skal også overføres til den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Fra det tidspunkt, hvor det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, er direkte stadfæstet eller anerkendt, stadfæstet, suppleret eller erstattet i overensstemmelse med artikel 8, påløber der morarenter i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, og de overføres også til den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Artikel 10

Uanset artikel 6, stk. 2, nyder fordringer til inddrivelse ikke nødvendigvis samme fortrinsstilling som lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

Artikel 11

Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter straks den myndighed, der anmoder om bistand, om, hvad den har foretaget sig som følge af anmodningen om inddrivelse.

Artikel 12

1. Såfremt fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt

i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, anfægtes under inddrivelsesforretningen, indbringes sagen af den pågældende person for den kompetente instans i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, i overensstemmelse med de i sidstnævnte medlemsstat gældende retsregler. Den myndighed, der anmoder om bistand, giver den myndighed, der anmodes om bistand, meddelelse herom. Endvidere kan den pågældende give den myndighed, der anmodes om bistand, meddelelse herom.

2. Så snart den myndighed, der anmodes om bistand, har modtaget den i stk. 1 nævnte meddelelse enten fra den myndighed, der anmoder om bistand, eller fra den pågældende person, suspenderer den eksekutionsforretningen, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans om spørgsmålet, medmindre den myndighed, der anmoder om bistand, anmoder om andet i overensstemmelse med andet afsnit. Såfremt den finder det nødvendigt og med forbehold af artikel 13, kan den træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelsen i det omfang, love eller andre retsfor skrifter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, tillader det for lignende fordringer.

Uanset stk. 2, [første afsnit], kan den myndighed, der anmoder om bistand i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i medlemsstaten, hvori den befinder sig, anmode den myndighed, der anmodes om bistand, om at inddrive en anfægtet fordring for så vidt en sådan handling er tilladt efter de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for skyldneren, tilbagebetaler den myndighed, som anmoder om bistand, eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

3. Når indsigelsen vedrører eksekutionsforanstaltninger, der er truffet i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, indbringes sagen for den kompetente instans i denne medlemsstat i over-

ensstemmelse med dennes love og andre retsfor skrifter.

4. Når den kompetente instans, for hvilken sagen er indbragt i henhold til stk. 1, er en domstol eller en forvaltningsdomstol, betragtes dennes afgørelse, hvis den giver den myndighed, der anmoder om bistand, medhold, og hvis den gør det muligt, at fordringen inddrives i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, som »det dokument, der hjemler ret til eksekution«, i den i artikel 6, 7 og 8 anvendte betydning, og inddrivelsen af fordringen gennemføres på grundlag af denne afgørelse.

Artikel 13

På begrundet begæring af den myndighed, der anmoder om bistand, træffer den myndighed, der anmodes om bistand, retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelse af en fordring i det omfang, gældende love og andre retsfor skrifter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, tillader det.

Med henblik på iværksættelsen af første stykke anvendes artikel 6, artikel 7, stk. 1, 3 og 5, artikel 8, 11, 12 og 14 med de nødvendige ændringer.

Artikel 14

Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til:

- a) at yde den af artikel 6 til 13 omfattede bistand, hvis inddrivelse af fordringen på grund af skyldnerens situation kan give anledning til alvorlige, økonomiske eller sociale vanskeligheder i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, for så vidt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det for lignende, nationale fordringer
- b) at yde den af artikel 4 til 13 omfattede bistand, hvis den oprindelige anmodning efter artikel 4, 5 eller 6, vedrører fordringer, der er over fem år gamle at regne fra det tidspunkt, hvor det dokument, der hjemler ret til eksekution, er oprettet i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, frem til tids-

punktet for fremsættelse af anmodningen. Såfremt der imidlertid gøres indsigelse mod fordringen eller dokumentet, løber tidsfristen fra det tidspunkt, hvor den medlemsstat, der anmoder om bistand, fastslår, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution.

Den myndighed, der anmodes om bistand, underretter den myndighed, der anmoder om bistand, om grundene til, at anmodningen om bistand ikke kan efterkommes. Kommissionen underrettes ligeledes om det begrundede afslag.

Artikel 15

1. Spørgsmål om forældelse afgøres udelukkende ud fra de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

2. De inddrivelsesforanstaltninger, der i overensstemmelse med anmodningen om bistand træffes af den myndighed, som anmodes om bistand, og som, såfremt de var blevet truffet af den myndighed, der anmoder om bistand, ville have medført suspension eller afbrydelse af forældelsen i henhold til de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, anses med hensyn til denne virkning for at være truffet i sidstnævnte stat.

Artikel 16

Dokumenter og oplysninger, der meddeles den myndighed, der anmodes om bistand, med henblik på gennemførelsen af dette direktiv, må af denne kun meddeles til:

- a) den i anmodningen om bistand omhandlede person;
- b) de personer og myndigheder, der har til opgave at inddrive fordringerne, og kun i dette øjemed;
- c) de retsinstanser, for hvilke sagerne om inddrivelse af fordringer indbringes.

Artikel 17

Anmodninger om bistand og det dokument, som hjemler ret til eksekution og andre relevante dokumenter ledsages af en oversættelse til det officielle sprog eller til et af de officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, idet sidst-

nævnte dog har mulighed for at give afkald på en sådan oversættelse.

Artikel 18

1. Den myndighed, som anmodes om bistand, inddriver og tilbageholder endvidere alle omkostninger i forbindelse med inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med de love og bestemmelser i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, som er gældende for tilsvarende fordringer.

2. Medlemsstaterne giver indbyrdes afkald på godtgørelse af omkostninger i forbindelse med deres gensidige bistand i medfør af dette direktiv.

3. Ved inddrivelser, der enten frembyder særlige vanskeligheder, dvs. som er forbundet med meget store omkostninger eller falder inden for rammerne af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, kan de myndigheder, som anmoder om og anmodes om bistand, aftale særlige godtgørelsesregler for de pågældende tilfælde.

4. Den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, forbliver dog ansvarlig over for den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, for godtgørelse af eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som erklæres ubegrundede, og som er indledt for at fastslå gyldigheden af fordringen eller af det dokument, der er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand.

Artikel 19

Medlemsstaterne tilsender hinanden en liste over de myndigheder, der har beføjelse til at fremsætte og modtage anmodninger om bistand.

Artikel 20

1. Kommissionen bistås af et inddrivelsesudvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 21

Udvalget kan behandle ethvert spørgsmål, der angår anvendelsen af dette direktiv, og som forelægges af formanden på eget initiativ eller efter anmodning af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 22

De detaljerede regler for gennemførelse af artikel 4, stk. 2 og 4, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, 8, 9, 11, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 14, artikel 18, stk. 3, og artikel 25 og for, hvilke kommunikationsmidler og omregningsregler myndighederne skal benytte, for overførsel af inddrevne beløb og for fastsættelse af minimumsbeløb for fordringer, som danner grundlag for anmodning om bistand, vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 20, stk. 2.

Artikel 23

Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for en mere omfattende gensidig bistand, som visse medlemsstater yder eller måtte yde hinanden i medfør af aftaler eller ordninger, herunder for så vidt angår meddelelse af inden- eller udenretslige dokumenter.

Artikel 24

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1978.

Artikel 25

Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de foranstaltninger, den træffer med henblik på dette direktivs gennemførelse. Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Hver medlemsstat underretter hvert år Kommissionen om antallet af anmodninger om oplysninger, meddelelser og inddrivelse, der afsendes og modtages hvert år, fordringernes størrelse og de inddrevne beløb. Kommissionen rapporterer hvert andet år til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af disse ordninger og om de opnåede resultater.

Artikel 26

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. marts 1976

På Rådets vegne

R. VOUEL

Formand

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1.	Baggrunden for lovforslaget	2171
2.	Gældende ret	2171
3.	Lovforslagets indhold	2172
4.	Indholdet af direktiv 2001/44/EF	2172
4.1.	Ændringer af inddrivelsesdirektivets anvendelsesområde	2172
4.1.1.	Den fælles markedsordning for sukker mv. (artikel 2, litra b)	2172
4.1.2.	Import- og eksportafgifter (artikel 2, litra c og d)	2173
4.1.3.	Merværdiafgift – punktafgifter (artikel 2, litra e og f)	2173
4.1.4.	Indkomst- og formueskatter (artikel 2, litra g)	2173
4.1.5.	Beskatning af forsikringspræmier (artikel 2, litra h)	2174
4.1.6.	Renter, administrative sanktioner mv. (artikel 2, litra i)	2174
4.2.	Ændringer af inddrivelsesdirektivets procedureregler mv.	2174
4.2.1.	Påkrævede oplysninger ved fremsættelse af bistandsanmodninger (artikel 4, 5 og 7)	2174
4.2.2.	Gennemførelse af nationale inddrivelsesforanstaltninger (artikel 7 og 14)	2174
4.2.3.	Anerkendelse af udenlandske eksekutionsdokumenter (artikel 8)	2175
4.2.4.	Overførelse af inddrevne beløb – forrentning (artikel 9)	2175
4.2.5.	Fortrinsstilling (artikel 10)	2175
4.2.6.	Skyldnerens anfægtelse af fordringen mv. (artikel 12)	2176
4.2.7.	Trangsbeneficium og 5-årsfrist (artikel 14)	2176
4.2.8.	Omkostninger (artikel 18)	2176
4.2.9.	Gennemførelsesforanstaltninger – Inddrivelsesudvalget (artikel 20-22)	2176
4.2.10.	Underrettningspligt (artikel 25)	2177
5.	Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser	2177
6.	Hørte myndigheder mv.	2177
Bilag 1:	Direktiv 2001/44/EF	2179
Bilag 2:	Lovforslaget sammenholdt med gældende lovtæst	2185
Bilag 3:	Direktiv 2001/44/EF sammenholdt med tidligere gældende direktivtekst	2187

1. Baggrunden for lovforslaget

Lovforslaget har til formål at gennemføre Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001 om ændring af direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told, og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter (inddrivelsesdirektivet). Rådets direktiv 2001/44/EF (ændringsdirektivet) er medtaget som bilag 1 til lovforslaget.

Lovforslaget indeholder ikke forslag til lovændringer ud over, hvad der følger af gennemførelsen af ændringsdirektivet.

Ved gennemførelsen af inddrivelsesdirektivet fra 1976 blev det sikret, at de fordringer, som omfattes af direktivet, kan inddrives i alle EU-medlemsstater og ikke kun i den stat, der har truffet afgørelse om inddrivelse. Herved effektiviseres inddrivelsen af de nævnte fordringer, og gennemførelsen af ulovlige transaktioner vanskeliggøres.

Oprindelig omfattede inddrivelsesdirektivet kun fordringer, der er snævert forbundne med Fællesskabets såkaldt egne indtægter, det vil navnlig sige fordringer i forbindelse med foranstaltninger finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, landbrugsimportafgifter og told. I fortsættelse af Rådets 6. momsdirektiv fra 1977, der harmoniserede beregningsgrundlaget for momsen og gav Fællesskabet del i provenuet heraf, blev anvendelsesområdet for inddrivelsesdirektivet udvidet til også at omfatte fordringer i forbindelse med merværdiafgift, jf. Rådets direktiv 79/1071/EØF. I forbindelse med gennemførelsen af det indre marked på punktafgiftsområdet vedtog Rådet endvidere i 1992 at inddrage fordringer vedrørende punktafgifter på forarbejdet tobak, alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt mineralolier (de harmoniserede punktafgifter) under direktivet, jf. Rådets direktiv 92/108/EØF.

Inddrivelsesdirektivet er gennemført i dansk ret ved lov nr. 8 af 18. januar 1978 om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer (Folketingstidende 1977-78, sp. 2709, 3068, 4117 og 4522, Tillæg A, sp. 1749, Tillæg B, sp. 287). Direktiverne 79/1071/EØF og 92/108/EØF om udvidelsen af anvendelsesområdet er gennemført i dansk ret ved henholdsvis lov nr. 589 af 19. december 1980 om ændring af lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer (Folketingstidende 1980-81, sp. 934, 2049, 3752 og 4052, Tillæg A, sp. 1335, Tillæg B, sp. 185) og lov nr. 376 af 18. maj 1994 om ændring af forskellige afgiftslove m.v. (Folketingstidende 1993-94, sp. 3356, 4865,

10408 og 10641, Tillæg A, sp. 4487, Tillæg B, sp. 1065).

Med Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001 udvides anvendelsesområdet for inddrivelsesdirektivet på ny, idet medlemsstaterne nu også skal yde hinanden gensidig bistand til inddrivelse af visse indkomst- formue- og forsikringskatter. Herudover skal medlemsstaterne bistå hinanden ved inddrivelse af administrative sanktioner og bøder af ikke strafferetlig karakter i forbindelse med de fordringer, som direktivet finder anvendelse på.

Samtidig effektiviseres proceduren for inddrivelse bl.a. ved at lempe kravene til udtømming af nationale inddrivelsesforanstaltninger, ved at indføre mulighed for direkte anerkendelse af eksekutionsfundamenter og ved at muliggøre inddrivelse på trods af indsigelser mod den udenlandske fordring mv., såfremt dette er tilladt for tilsvarende nationale fordringer. Herudover indføres en regel om, at medlemsstaterne ikke er forpligtet til at yde hinanden bistand vedrørende fordringer, som er mere end 5 år gamle regnet fra det tidspunkt, hvor fordringerne kunne inddrives.

2. Gældende ret

Ved den gældende lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer er det i overensstemmelse med inddrivelsesdirektivet bestemt, at en eller flere danske kontaktsmyndigheder efter anmodning fra vedkommende myndighed i en anden medlemsstat skal yde bistand til inddrivelse af fordringer, som omfattes af direktivet, her i landet.

De danske kontaktsmyndigheder er udpeget af justitsministeren ved bekendtgørelse nr. 739 af 30. november 1989, som er udstedt i medfør af lovens § 2. Direktoratet for Markedsordninger (nu Direktoratet for FødevarerErhverv) og Told- og Skattestyrelsen er udpeget som danske kontaktsmyndigheder inden for hver deres område.

Den bistand, som omfattes af loven, består ud over selve inddrivelsen af fordringer, jf. lovens § 3, dels i at indhente oplysninger til den udenlandske myndighed til brug for inddrivelsen, jf. lovens § 4, dels i at meddele skyldneren akter og afgørelser fra den udenlandske myndighed vedrørende fordringen, jf. lovens § 5.

I overensstemmelse med inddrivelsesdirektivets artikel 6 bestemmer lovens § 3, stk. 2, at de omfattede fordringer – ligesom den overvejende del af de tilsvarende danske fordringer – tillægges udpantningsret. Fordringerne kan dermed tvangsfuldbyrdes umiddelbart ved udlæg, jf. retsplejelovens § 478, stk. 2. Udlæg foretages af fogedretten, men justitsministeren

kan fastsætte bestemmelser, hvorefter toldfogder – nu told- og skattefogder – kan foretage udlæggene, jf. lovens § 3, stk. 3 (og skatteinddrivelseslovens § 4, stk. 1).

Da den fremgangsmåde, der skal følges ved inddrivelsen, på visse punkter adskiller sig fra den, der gælder ved sædvanlig tvangsfuldbyrdelse her i landet, da sagerne normalt ikke vil være af rutinemæssig karakter, og da der formentlig ofte vil være behov for vejledning af skyldnere om deres retsstilling efter direktivet, jf. retsplejelovens § 500 om fogedrettens vejledningspligt, har Justitsministeriet hidtil fundet det rigtigst at overlade det til fogedretterne at foretage udlæggene frem for at bemyndige told- og skattefogderne hertil. Lovforslaget ændrer ikke på denne ordning, som efter Justitsministeriets oplysninger fungerer tilfredsstillende i praksis.

Lovforslaget udvider dog bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 3, stk. 3, således, at en eventuel kommende bemyndigelse ud over told- og skattefogderne også vil kunne omfatte de kommunale pantefogder, som i dag bl.a. inddriver udenlandske skattekrav i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået, jf. nedenfor.

Såfremt de praktiske erfaringer efter udvidelsen af lovens anvendelsesområde måtte tilsige det, vil justitsministeren med hjemmel i lovens § 3, stk. 3, kunne bemyndige de kommunale pantefogder og/eller told- og skattefogderne til at foretage udlæggene.

De nærmere regler om proceduren for inddrivelse af de omfattede fordringer samt for indhentelse af oplysninger og afgivelse af meddelelser fremgår af reglerne i inddrivelsesdirektivet, der er optaget som bilag til loven. Loven er udformet således, at der i vidt omfang henvises til direktivets bestemmelser vedrørende de konkrete procedurer.

Den gældende lov omfatter fordringer vedrørende foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, landbrugsimportafgifter, told, merværdiafgift og visse harmoniserede punktafgifter, jf. § 2.

De fordringer vedrørende indkomst-, formue- og forsikringsskatter, som med Rådets direktiv 2001/44/EF inddrages under inddrivelsesdirektivet, er i dag ikke undergivet generelle bestemmelser om bistand til inddrivelse inden for EU.

Danmark har dog indgået dobbeltbeskatningsoverenskomster med nogle medlemsstater, som indeholder bestemmelser om gensidig bistand til inddrivelse af de skattekrav, som omfattes af den enkelte dobbeltbeskatningsoverenskomst. Danmark har endvidere indgået en aftale med de øvrige nordiske lande om

gensidig bistand til inddrivelse af visse skattekrav (overenskomst af 7. december 1989 mellem de nordiske lande om bistand i skattesager). Hertil kommer, at bl.a. Danmark og nogle få andre EU-medlemsstater har tiltrådt OECD's og Europarådets konvention om gensidig administrativ bistand – herunder bistand til inddrivelse – i skattesager (Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters, jf. European Treaty Series nr. 127).

Inddrivelsesdirektivet er et minimumsdirektiv og er derfor ikke til hinder for, at medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand til inddrivelse i større omfang end fastsat i direktivet.

3. Lovforslagets indhold

For at gennemføre ændringsdirektivet i dansk ret foreslås det, at anvendelsesområdet for loven om gensidig bistand til inddrivelse af visse EF-fordringer udvides i overensstemmelse med direktivets artikel 2, hvorved navnlig visse indkomst- formue- og forsikringsskatter medtages under loven. I den forbindelse foreslås tillige en mindre justering af henholdsvis lovens titel og bemyndigelsesbestemmelsen i § 3, stk. 3.

Det foreslås endvidere, at lovens bilag erstattes af en sammenskrevet udgave af det ændrede direktiv, således at ændringsdirektivets nye procedurer for inddrivelse bliver en del af loven.

De konkrete ændringer i inddrivelsesdirektivet, som herved gennemføres i dansk ret, er beskrevet i afsnit 4 nedenfor.

4. Indholdet af direktiv 2001/44/EF

4.1. Ændringer af inddrivelsesdirektivets anvendelsesområde

Ændringsdirektivet ændrer inddrivelsesdirektivets anvendelsesområde (artikel 2) i flere henseender. For det første er der for at tage højde for udviklingen i Fællesskabets traditionelle egne indtægter indsat ajourførte definitioner af toldafgifter og andre traditionelle egne indtægter (sukkerafgifter), jf. artikel 2, litra b-d. For det andet er direktivets anvendelsesområde blevet udvidet til at omfatte visse indkomst- og formueskatter, jf. litra g, beskatning af forsikringspræmier, jf. litra h, og administrative sanktioner og bøder af ikke-strafferetlig karakter i forbindelse med de af direktivet omfattede fordringer, jf. litra i.

4.1.1. Den fælles markedsordning for sukker mv. (artikel 2, litra b)

Inddrivelsesdirektivets artikel 2, litra b, omhandlede før ændringsdirektivet: »landbrugsafgifter som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets afgørelse 70/243/

EKSF, EOFF, Euratom, og i artikel 128, litra a), i tiltrædelsesakten«.

Med ændringsdirektivet ændres litra b's ordlyd til: »bidrag og andre afgifter, som opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker«. Som omtalt nedenfor i afsnit 4.1.2. indsættes herudover et litra c vedrørende »importafgifter«, der i henhold til artikel 3, 3. led omfatter:

»toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på importen, samt afgifter på importen, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugs-politik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter«.

Artikel 2, litra b), i Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EOFF, Euratom, som der var henvist til i den tidligere bestemmelse, har følgende ordlyd:

»importafgifter, præmier, tillægs- eller udlignings-afgifter, supplerende afgifter og lignende og andre afgifter, der inden for rammerne af den fælles landbrugs-politik af Fællesskabernes institutioner er blevet eller vil blive pålagt vareudvekslingen med ikke-medlemsstater, såvel som afgifter og andre gebyrer, der fastsættes inden for rammerne af den fælles markeds-ordning for sukker, herefter kaldet »landbrugsimport-afgifter«.

Artikel 128, litra a), i tiltrædelsesakten, som der ligeledes var henvist til i den tidligere bestemmelse, har følgende ordlyd:

»de indtægter, som benævnes landbrugsimportaf-gifter, indtægter hidrørende fra dels ethvert udligningsbeløb, der opkræves ved indførsel som nævnt i artiklerne 47 og 55, dels de faste elementer, der anvendes i samhandelen mellem Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater, samt mellem de nye medlemsstater som nævnt i artikel 61.«

Som det fremgår, er ændringsdirektivet først og fremmest udtryk for en sproglig modernisering, som navnlig har til formål at ajourføre og forenkle de anvendte definitioner.

4.1.2. Import- og eksportafgifter (artikel 2, litra c og d)

Inddrivelsesdirektivets artikel 2, litra c, omfattede før ændringsdirektivet »told som defineret i artikel 2, litra b), i den ovennævnte afgørelse [70/243/EKSF, EOFF, Euratom] og i artikel 128, litra b), i tiltrædelsesakten«.

Med ændringsdirektivet erstattes dette af »import-afgifter« (litra c) og »eksportafgifter« (litra d).

Artikel 2, litra c, i Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EOFF, Euratom, som der var henvist til i den tidligere bestemmelse, har følgende ordlyd:

»told i henhold til den fælles toldtarif og anden told, der af Fællesskabernes institutioner er blevet eller vil blive pålagt vareudvekslingen med ikke-medlemsstater, herefter kaldet »told«.

Artikel 128, litra b), i tiltrædelsesakten, som der ligeledes var henvist til i den tidligere bestemmelse, har følgende ordlyd:

»indtægter, som benævnes told, den told, der opkræves af de nye medlemsstater på samhandelen med ikke-medlemsstater, samt den told, der opkræves på samhandelen mellem Fællesskabet i det oprindelige udstrækning og de nye medlemsstater samt mellem de nye medlemsstater indbyrdes.«

»Importafgifter«, jf. artikel 2, litra c, omfatter i henhold til artikel 3, 3. led:

»toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på importen, samt afgifter på importen, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugs-politik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter«

»Eksportafgifter«, jf. den ændrede artikel 2, litra d, omfatter i henhold til artikel 3, 4. led:

»toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på eksporten, samt afgifter på eksporten, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugs-politik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter«

Som det fremgår, er der først og fremmest tale om en sproglig modernisering, som navnlig har til formål at ajourføre og forenkle de anvendte definitioner.

4.1.3. Merværdiafgift – punktafgifter (artikel 2, litra e og f)

Artikel 2, litra e og f vedrørende henholdsvis merværdiafgift og visse punktafgifter svarer til litra d og e i den hidtidige artikel 2.

4.1.4. Indkomst- og formueskatter (artikel 2, litra g)

Artikel 2, litra g, omfatter efter ændringsdirektivet »indkomst- og formueskatter«, hvorved der i henhold til artikel 3, 5. led, menes de skatter, som er opført i artikel 1, stk. 3, sammenholdt med artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder indenfor området direkte skatter.

For Danmarks vedkommende er der tale om følgende, gældende skatter, jf. artikel 1, stk. 3, i direktiv 77/799/EØF:

- indkomstskat til staten
- selskabsskat
- den kommunale indkomstskat
- den amtskommunale indkomstskat, og
- kirkeskat

Lignende specifikke opregninger findes for de øvrige medlemsstaters vedkommende.

Det følger endvidere af samme direktivs artikel 1, stk. 4, at alle skatter af samme eller lignende art, som i fremtiden vil kunne blive opkrævet i tillæg til eller i stedet for de i stk. 3 omhandlede skatter, også er omfattet.

4.1.5. Beskatning af forsikringspræmier (artikel 2, litra h)

Artikel 2, litra h, omfatter efter ændringsdirektivet »beskatning af forsikringspræmier«, hvilket i henhold til artikel 3, 6. led, for Danmarks vedkommende er ensbetydende med:

- afgift af lystfartøjsforsikringer,
- afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. og
- stempelafgift af forsikringspræmier.

Hertil kommer krav i forbindelse med afgifter af identisk eller tilsvarende art, som måtte supplere disse afgifter, eller træde i stedet for disse.

Lignende specifikke opregninger findes for de øvrige medlemsstaters vedkommende.

4.1.6. Renter, administrative sanktioner mv. (artikel 2, litra i)

Artikel 2, litra i, omfatter efter ændringsdirektivet »renter, administrative sanktioner og bøder samt omkostninger i forbindelse med de fordringer, der er anført i litra a) til h), dog med undtagelse af strafferetlige sanktioner efter gældende lovgivning i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.«

Litra i erstatter den hidtidige artikel 2, litra f, der omfattede »gebyrer og renter i forbindelse med inddrivelse af ovennævnte fordringer«.

Det nye i bestemmelsen er, at der nu også er pligt til at bistå ved inddrivelse mv. af andre omkostninger end dem, som måtte være dækket af gebyrer og renter, samt ved inddrivelse af administrative sanktioner og bøder, som ikke har karakter af strafferetlige sanktioner. Hvornår der er tale om »strafferetlige sanktioner«, afgøres efter lovgivningen i den bistandsydende medlemsstat. Danske myndigheder kan således afvise

at inddrive en fordring vedrørende en administrativ sanktion mv., såfremt en tilsvarende sanktion efter dansk ret ville være at betragte som en strafferetlig sanktion. På samme måde vil udenlandske myndigheder kunne afvise at inddrive en dansk administrativ sanktion mv., som efter deres nationale ret ville være at betragte som en strafferetlig sanktion.

4.2. Ændringer af inddrivelsesdirektivets procedure-regler mv.

Ændringsdirektivet indeholder en række ændringer af inddrivelsesdirektivets procedureregler, som er gennemgået nedenfor. De vigtigste ændringer vedrører lempelse af kravene til udtømmning af nationale inddrivelsesforanstaltninger (artikel 7), direkte anerkendelse af udenlandske eksekutionsdokumenter (artikel 8), mulighed for inddrivelse på trods af indsigelser mod den udenlandske fordring mv. (artikel 12) samt indførelse af en generel bestemmelse om, at medlemsstaterne ikke er forpligtet til at yde hinanden bistand vedrørende fordringer, som er mere end 5 år gamle regnet fra det tidspunkt, hvor fordringerne kunne indrives (artikel 14).

4.2.1. Påkrævede oplysninger ved fremsættelse af bistandsanmodninger (artikel 4, 5 og 7)

Ændringsdirektivet indebærer, at en anmodning om bistand for fremtiden skal ledsages af flere oplysninger end hidtil.

Inddrivelsesdirektivets artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, indeholder således efter ændringsdirektivet bestemmelse om, at den bistandsanmodende myndighed ved anmodninger om indhentelse af oplysninger og meddelelse af akter/afgørelser ud over skyldners navn og adresse tillige skal give alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand.

For så vidt angår anmodninger om inddrivelse indeholder inddrivelsesdirektivets artikel 7, stk. 3, efter ændringsdirektivet krav om en række yderligere oplysninger, herunder bl.a. alle andre oplysninger udover navn og adresse til identifikation af skyldner og/eller tredjemand, som er i besiddelse af dennes aktiver (artikel 7, nr. 3, litra a), og oplysning om fordringens størrelse og sammensætning anført i både den bistandsanmodende og den bistandsydende stats valuta (artikel 7, nr. 3, litra d).

4.2.2. Gennemførelse af nationale inddrivelsesforanstaltninger (artikel 7 og 14)

Ændringsdirektivet lemper kravene til den anmodende myndigheds gennemførelse af nationale inddriv-

velsesforretninger, før bistand til inddrivelse kan opnås.

Hvor det tidligere var et krav, at den bistandsanmodende myndighed havde udtømt de nationale inddrivelsesmuligheder uden at opnå betaling, bestemmer Artikel 7, stk. 2, litra b, nu, at der kan fremsættes anmodning om bistand, hvis den anmodende myndighed har iværksat de (passende)* nationale inddrivelsesforretninger, der kan indledes på baggrund af eksekutionsdokumentet, og de trufne foranstaltninger ikke fører til betaling af hele fordringen. Før ændringsdirektivet var sidstnævnte del af bestemmelsen formuleret således, at de trufne foranstaltninger ikke har ført til betaling af hele fordringen.

Samtidig er den tidligere bestemmelse i direktivets artikel 14, stk. 1, litra b, ophævet, så artiklen ikke længere indeholder bestemmelse om, at den bistandsydende myndighed ikke er forpligtet til at inddrive fordringen, når den bistandsanmodende myndighed ikke har udnyttet alle muligheder for fuldbyrdelse af den pågældende fordring indenfor sit eget område.

Disse ændringer må efter Justitsministeriets opfattelse forstås således, at alle nationale inddrivelsesforanstaltninger ikke nødvendigvis skal være afsluttet, før der kan fremsættes en anmodning om bistand, men at det dog skal stå klart, at de nationale foranstaltninger ikke vil føre til det ønskede resultat.

4.2.3. Anerkendelse af udenlandske eksekutionsdokumenter (artikel 8)

Inddrivelsesdirektivets artikel 8 indeholder efter ændringsdirektivet en ny bestemmelse i stk. 1 om, at det udenlandske eksekutionsdokument skal anerkendes uden videre og automatisk behandles som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den bistandsydende medlemsstat.

Hidtil har udgangspunktet været, at eksekutionsdokumentet – alt afhængig af den bistandsydende medlemsstats nationale regler – skulle stadfæstes, anerkendes, suppleres eller erstattes af et dokument, der hjemler ret til eksekution på denne medlemsstats område.

Artikel 8, stk. 2, indebærer imidlertid, at det udenlandske eksekutionsdokumentet uanset stk. 1 fortsat kan stadfæstes, anerkendes, suppleres eller erstattes af et sådant nationalt dokument i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i den bistandsydende medlemsstat. Selv om umiddelbar anerkendelse nu er gjort til direktivets udgangspunkt, kan nationale omsætningsprocedurer

altså fortsat anvendes. Medlemsstaterne skal i så fald bestræbe sig på at fuldføre stadfæstelse mv. senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen.

I relation til fuldbyrdelse af udenlandske fordringer i Danmark har ændringen umiddelbart ingen betydning, idet den gældende lovs § 3, stk. 2, tillægger de fordringer, som omfattes af lovens § 1, udpantningsret på samme vilkår som nationale fordringer – det vil sige uden krav om formelle omsætningsprocedurer eller lignende, jf. herved pkt. 2 ovenfor.

4.2.4. Overførsel af inddrevne beløb – forrentning (artikel 9)

Artikel 9 indeholder efter ændringsdirektivets en ny bestemmelse i stk. 1, 2. pkt., der slår fast, at hele det beløb, som er inddrevet af den bistandsydende myndighed skal overføres til den bistandsanmodende myndighed. Det er herved præciseret, at den bistandsydende myndighed ikke er berettiget til at tilbageholde en del af beløbet til dækning af egne omkostninger, medmindre der er indgået særlig aftale herom i medfør af direktivet artikel 18, stk. 3, jf. nedenfor i pkt. 4.2.8

Artikel 9, stk. 2, 2. pkt., vedrørende renter er ligeledes ændret, så det nu bestemmes, at der løber renter på fordringen i henhold til den bistandsydende medlemsstats renteregler fra det tidspunkt, hvor eksekutionsdokumentet er direkte stadfæstet eller anerkendt, stadfæstet, suppleret eller erstattet i overensstemmelse med artikel 8.

4.2.5. Fortrinsstilling (artikel 10)

Af inddrivelsesdirektivets - uændrede - artikel 6, stk. 2, fremgår det, at enhver fordring, for hvilken der er fremsat anmodning om inddrivelse, skal behandles på samme måde som en fordring fra den bistandsydende medlemsstat, dersom der ikke sker anvendelse af artikel 12 (vedr. skyldnerens anfægelse af fordringen). Samtidig har artikel 10 hidtil bestemt, at fordringer til inddrivelse ikke er privilegerede i den bistandsydende medlemsstat. EU-kommissionen har påpeget, at nogle EU-medlemsstater på den baggrund konsekvent har undladt at tildele fordringer fra andre medlemsstater samme privilegerede status som tilsvarende nationale fordringer, f.eks. ved konkursbehandlinger.

Ved ændringsdirektivet præciseres det i artikel 10, at fordringer til inddrivelse uanset artikel 6, stk. 2, ikke nødvendigvis har samme fortrinsstilling, som lig-

*) I den engelske udgave af bestemmelsen anvendes begrebet «appropriate recovery procedures available», og i den franske udgave «des procédures de recouvrement appropriées susceptibles»

nende fordringer, der er opstået i den bistandsydende medlemsstat.

4.2.6. Skyldnerens anfægtelse af fordringen mv. (artikel 12)

Inddrivelsesdirektivets artikel 12, stk. 2, har hidtil indeholdt en bestemmelse om, at den bistandsydende myndighed straks skal suspendere eksekutionsforretningen, hvis der modtages meddelelse om, at skyldneren har anfægtet enten fordringen eller eksekutionsdokumentet og har indbragt sagen for den kompetente myndighed i den bistandsanmodende medlemsstat.

Denne bestemmelse er opretholdt ved ændringsdirektivet, men der er nu indført en undtagelsesbestemmelse i stk. 2, 2. afsnit. Undtagelsen indebærer, at den bistandsanmodende myndighed kan anmode den bistandsydende myndighed om at inddrive en anfægtet fordring, for så vidt dette er tilladt efter de regler, som gælder i den bistandsydende medlemsstat. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for skyldneren, tilbagebetaler den bistandsanmodende myndighed beløbet med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med reglerne i den bistandsydende medlemsstat.

4.2.7. Trangsbeneficium og 5-årsfrist (artikel 14)

Inddrivelsesdirektivets artikel 14, stk. 1, litra a, har hidtil bestemt, at der ikke er pligt til at yde bistand i form af inddrivelse af en fordring, hvis inddrivelsen på grund af skyldnerens situation vil kunne fremkalde alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder i den bistandsydende medlemsstat. For at undgå forskelsbehandling af udenlandske fordringer er det med ændringsdirektivet nu præciseret, at dette kun gælder i det omfang, reglerne i den bistandsydende medlemsstat tillader en sådan fritagelse for lignende, nationale fordringer.

Inddrivelsesdirektivets artikel 14, stk. 1, litra b, indeholder efter ændringsdirektivet en ny bestemmelse om, at medlemsstaterne ikke har pligt til at yde bistand vedrørende fordringer, der er over 5 år gamle regnet fra det tidspunkt, hvor eksekutionsdokumentet er oprettet i overensstemmelse med reglerne i den bistandsanmodende medlemsstat, og frem til tidspunktet for fremsættelsen af bistandsanmodningen.

Såfremt skyldneren gør indsigelse mod fordringen eller dokumentet, regnes fristen dog fra det tidspunkt, hvor den bistandsanmodende medlemsstat har fastslået, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen eller dokumentet.

Den generelle 5-årsfrist er udtryk for en væsentlig præcisering, idet spørgsmålet om forældelse efter di-

rektivets regler udelukkende beror på reglerne i den bistandsanmodende medlemsstat, jf. artikel 15.

Da der er tale om et minimumsdirektiv, forhindrer bestemmelsen ikke, at medlemsstaterne også bistår hinanden ved inddrivelse af fordringer, som er mere end 5 år gamle (men uforældede i den anmodende medlemsstat).

4.2.8. Omkostninger (artikel 18)

Inddrivelsesdirektivets artikel 18 indeholder efter ændringsdirektivet et nyt stk. 1 om, at den bistandsydende myndighed ud over fordringen skal inddrive og tilbageholde alle omkostninger i forbindelse med inddrivelsen i overensstemmelse med de regler, som gælder for tilsvarende fordringer i den pågældende medlemsstat.

Den hidtidige bestemmelse i artikel 18, stk. 1, om, at medlemsstaterne indbyrdes giver afkald på godtgørelse af omkostninger i forbindelse med den gensidige bistand i medfør af direktivet, findes herefter i artikel 18, stk. 2. Som en modifikation hertil er det nu bestemt i stk. 3, at den bistandsanmodende og bistandsydende myndighed kan aftale særlige godtgørelsesregler ved inddrivelse, der frembyder særlige vanskeligheder, er forbundet med meget store omkostninger eller falder inden for bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med artikel 9, jf. pkt. 4.2.4. ovenfor.

4.2.9. Gennemførelsesbestemmelser – Inddrivelsesudvalget (artikel 20-22)

Artikel 20 og 22 vedrører det såkaldte inddrivelsesudvalg og fastlæggelsen af gennemførelsesbestemmelser. Bestemmelserne har undergået visse ændringer.

Navnlig er reglerne i den hidtidige artikel 22, stk. 2 og 3, om beslutningsproceduren erstattet af en henvisning til den såkaldte forskriftsprocedure i artikel 5 og 7 i Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (den såkaldte komitologiafgørelse).

Det følger af den gældende lovs § 6, at justitsministeren kan fastsætte yderligere bestemmelser om direktivets gennemførelse, herunder om gennemførelse af de vedtagelser, der i henhold til artikel 21 og 22 træffes af det inddrivelsesudvalg, der er nedsat i medfør af artikel 20. Bekendtgørelse nr. 739 af 30. november 1989 bestemmer således i § 2, at bestemmelser udstedt med hjemmel i direktivets artikel 22 finder anvendelse ved behandling af sager om inddrivelse af fordringer, der er omfattet af direktivet.

F. t. l. vedr. gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer

4.2.10. Underretningspligt (artikel 25)

I artikel 25 er der indsat en bestemmelse om, at medlemsstaterne hvert år skal underrette Kommissionen om antallet af anmodninger om henholdsvis inddrivelse, oplysning og meddelelse, der afsendes og modtages hvert år, samt om fordringernes størrelse og de inddrevne beløb. Justitsministeriet vil fremsætte nærmere bestemmelser om gennemførelsen af denne underretning ved ændring af den bekendtgørelse nr. 739 af 30. juni 1989, som er udstedt i medfør af lovens § 6.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser mv.

Udvidelsen af direktivets anvendelsesområde til også at omfatte krav på direkte skatter forventes gene-

relt at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet inddrivelsen af disse krav vil blive effektiviseret. Det er imidlertid ikke muligt på nuværende tidspunkt at skønne nærmere over størrelsen heraf.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget gennemfører Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001 om ændring af direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told, og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter, jf. ovenfor under pkt. 1.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Visse positive konsekvenser i form af bedre muligheder for inddrivelse	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører Rådets direktiv 2001/44/EF	

6. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslaget har været sendt til høring hos:

Domstolsstyrelsen, Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense, Ålborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Pantefogedforeningen, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

I lovforslagets bilag 2 er de foreslåede bestemmelser sammenholdt med den gældende lovtekst. I lovforslagets bilag 3 er ændringsdirektivets bestemmel-

ser endvidere sammenholdt med den tidligere gældende direktivtekst.

Til § 1

Til nr. 1 (lovens titel)

Med de seneste ændringer af inddrivelsesdirektivet i henholdsvis 1992 og navnlig i 2001 er der sket en udvidelse af direktivets anvendelsesområde, som indebærer, at direktivets regler om gensidig bistand ikke længere er begrænset til inddrivelse af fordringer, der er snævert forbundet med Fællesskabets såkaldt egne indtægter, dvs. navnlig told, landbrugsafgifter og merværdiafgift. I konsekvens heraf justeres lovens titel ved tilføjelse af et »mv.«.

Til nr. 2 (§ 1)

Med den foreslåede bestemmelse udvides lovens anvendelsesområde til at omfatte samtlige fordringer som efter ændringsdirektiv 2001/44/EF er omfattet af inddrivelsesdirektivets artikel 2. Der henvises til pkt. 4.1. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 3, stk. 3)

Ændringen af »toldfogder« til »told- og skattefogder« er en rent sproglig ændring som følge af sammenlægningen af Skatte- og Afgiftsstyrelsen, Statskattedirektoratet og Direktoratet for Toldvæsenet i 1990. Herudover ændres § 3, stk. 3, således, at justitsministeren ud over told- og skattefogder også kan bemyndige de kommunale pantefogder til at foretage udlæg i medfør af loven. Ændringen skal ses i lyset af, at lovens anvendelsesområde udvides til at omfatte bl.a. visse indkomst og formueskatter. De kommunale pantefogder inddriver således i dag bl.a. visse udenlandske skattekrav, som Danmark i henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomster, har forpligtet sig til at inddrive, jf. herved pkt. 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (lovens bilag)

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at bilaget til lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer mv., jf. nr. 2, affattes som bilaget til ændringsloven. Bilaget udgøres af direktivteksten fra det oprindelige inddrivelsesdirektiv (76/308/EØF) med de ændringer som følger af samtlige ændringsdirektiver (79/1071/EØF, 92/108/EØF og 2001/44/EF). Dog er præambelen fra såvel det oprindelige direktiv som ændringsdirektiverne af praktiske årsager udeladt.

Bestemmelsen indebærer samtidig, at henvisningerne i lovens §§ 3-6 til artikler i direktivet skal forstås som henvisninger til de nævnte artikler med de ændringer, som følger af direktiv 2001/44/EF.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 30. juni 2002, som er fristen for gennemførelsen af ændringsdirektivet i dansk ret, jf. direktivets artikel 2, stk. 1. Afgørende for om loven finder anvendelse, er ifølge forslaget tidspunktet for anmodningens modtagelse, hvorimod det er uden betydning, om det krav, der begæres inddrevet, er opstået før eller efter lovens ikrafttræden.

Bilag 1

RÅDETS DIREKTIV 2001/44/EF
af 15. juni 2001

om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93 og 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det er nødvendigt at ændre de gældende ordninger vedrørende gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer som omhandlet i direktiv 76/308/EØF(4), for at imødegå den trussel, som svig i stigende omfang udgør mod Fællesskabets og medlemsstaternes finansielle interesser og mod det indre marked.
- (2) Inden for rammerne af det indre marked bør man beskytte Fællesskabets og medlemsstaternes finansielle interesser, som i stadig højere grad trues af svig, med henblik på bedre at sikre konkurrenceevnen og det indre markeds fiskale neutralitet.
- (3) Med henblik på en bedre beskyttelse af medlemsstaternes finansielle interesser og det indre markeds neutralitet bør anvendelsesområdet for den i direktiv 76/308/EØF omhandlede gensidige bistand udvides til at omfatte fordringer vedrørende visse indkomst- og formueskatter, og beskattning af forsikringspræmier.
- (4) Med henblik på en mere effektiv inddrivelse af fordringer, for hvilke der er fremsat anmodning om inddrivelse, bør det dokument, som hjemler ret til eksekution, i princippet betragtes som et dokument i den medlems-

stat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.

- (5) Benyttelse af gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer kan kun under særlige omstændigheder være baseret på finansielle fordele eller en andel i de opnåede resultater, men medlemsstaterne bør være i stand til at aftale godtgørelsesregler, hvis inddrivelsen giver anledning til særlige vanskeligheder.
- (6) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (5).
- (7) Direktiv 76/308/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 76/308/EØF ændres således:

- 1) Titlen affattes således:

»Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger.«

- 2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Dette direktiv finder anvendelse på alle fordringer vedrørende:

- a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger

- b) bidrag og andre afgifter, som opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker
- c) importafgifter
- d) eksportafgifter
- e) merværdiafgift
- f) punktafgifter på:
- forarbejdet tobak
 - alkohol og alkoholholdige drikkevarer
 - mineralolier
- g) indkomst- og formueskatter
- h) afgifter på forsikringspræmier
- i) renter, administrative sanktioner og bøder samt omkostninger i forbindelse med de fordringer, der er anført i litra a) til h), dog med undtagelse af strafferetlige sanktioner efter gældende lovgivning i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.«
- 3) I artikel 3 indsættes følgende led:
- »-'importafgifter' omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på importen, samt afgifter på importen, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter
- 'eksportafgifter' omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på eksporten, samt afgifter på eksporten, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter
- 'indkomst- og formueskat', hermed menes de skatter, som er opført i artikel 1, stk. 3, i direktiv 77/799/EØF (6) sammenholdt med artikel 1, stk. 4, i samme direktiv
- 'afgifter på forsikringspræmier'
- a) i Østrig: i) Versicherungssteuer
- b) i Belgien: ii) Feuerschutzsteuer
- c) i Tyskland: i) Taxe annuelle sur les contrats d'assurance
- d) i Danmark: ii) Jaarlijkse taks op de verzekeringcontracten
- e) i Spanien: i) Versicherungssteuer
- f) i Grækenland: ii) Feuerschutzsteuer
- g) i Frankrig: i) Afgift af lystfartøjsforsikringer
- h) i Finland: ii) Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.
- i) i Italien: iii) Stempelafgift af forsikringspræmier
- j) i Irland: Impuesto sobre la prima de seguros
- k) i Luxembourg: i) Udeladt
- l) i Nederlandene: ii) Udeladt
- m) i Portugal: Taxe sur les conventions d'assurances
- n) i Sverige: i) Eräistä vakuutusmaksuista suorittettava vero/skatt på vissa försäkringspræmier
- o) i Det Forenede Kongerige: ii) Palosuojelumaksu/brandskyddsavgift
- i) Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 nr. 1216
- j) Levy on insurance premiums
- k) i) Impôt sur les assurances
- ii) Impôt dans l'intérêt du service d'incendie
- l) Assurantiebelasting
- m) Imposto de selo sobre os prémios de seguros
- n) Ingen
- o) Insurance Premium Tax (IPT)

Dette direktiv gælder ligeledes krav i forbindelse med afgifter af identisk eller tilsvarende art, som måtte supplere de i sjette led omhandlede afgifter på forsikringspræmier, eller træde i stedet for disse. Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler hinanden og Kommissionen datoen for sådanne afgifters ikrafttræden.«

4) I artikel 4, stk. 2, ændres »navn og adresse på« til »navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand«.

5) I artikel 5, stk. 2, ændres »navn og adresse« til »navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand«.

6) Artikel 7, 8, 9 og 10 affattes således:

»Artikel 7

1. En anmodning om inddrivelse af en fordring, som den myndighed, der anmoder om bistand, retter til den myndighed, der anmodes om bistand, skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokumentet, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

2. Den myndighed, der anmoder om bistand, kan kun fremsætte en anmodning om inddrivelse:

- a) såfremt fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, ikke anfægtes i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig undtagen i tilfælde, hvor artikel 12, stk. 2, andet afsnit, finder anvendelse
- b) når den i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, har iværksat de inddrivelsesforretninger, der kan indledes på grundlag af det i stk. 1 nævnte dokument, og når de trufne foranstaltninger ikke fører til betaling af hele fordringen.

3. I anmodningen om inddrivelse anføres:

- a) navn og adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den pågældende person

og/eller tredjemand, som er i besiddelse af dennes aktiver

- b) navn, adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den myndighed, som anmoder om bistand
- c) en henvisning til det dokument, som hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmoder om bistand, befinder sig
- d) fordringens art, beløbets størrelse, herunder hovedstol, renter og bøder samt øvrige skyldige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvor de to myndigheder befinder sig
- e) det tidspunkt, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, og/eller den myndighed, der anmodes om bistand, underretter modtageren om fordringen
- f) tidspunktet, fra hvilket, og perioden i løbet af hvilken tvangsfuldbyrdelse er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig
- g) alle andre relevante oplysninger.

4. Anmodningen om inddrivelse skal desuden indeholde en erklæring fra den myndighed, der anmoder om bistand, hvori det bekræftes, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

5. Den myndighed, der anmoder om bistand, fremsender til den myndighed, der anmoder om bistand, alle nødvendige oplysninger, som vedrører den sag, der har begrundet anmodningen om inddrivelse, så snart den har fået kendskab til disse oplysninger.

Artikel 8

1. Det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, anerkendes uden videre og behandles automatisk som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.

2. Uanset stk. 1 kan det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen i givet fald og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, stadfæstes som, anerkendes som, suppleres med eller erstattes med et dokument, der hjemler ret til eksekution på denne medlemsstats område.

Senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen om inddrivelse bestræber medlemsstaterne sig på at fuldføre en sådan stadfæstelse,

anerkendelse, supplerings eller erstatning af dokumentet, med undtagelse af de tilfælde, hvor tredje afsnit finder anvendelse. Dette kan ikke afslås, når det dokument, der hjemler ret til eksekution, er formelt korrekt. Den myndighed, der anmodes om bistand, informerer den myndighed, der anmoder om bistand, om baggrunden for overskridelse af perioden på tre måneder.

Når opfyldelsen af en af disse formaliteter medfører indsigelse vedrørende fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, som er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand, finder artikel 12 anvendelse.

Artikel 9

1. Inddrivelse finder sted i den valuta, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hele det beløb, som er inddrevet af den myndighed, som anmodes om bistand, overføres af den myndighed, der anmodes om bistand, til den myndighed, som anmoder om bistand.

2. Såfremt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det, kan denne efter aftale med den myndighed, der anmoder om bistand, indrømme den betalingspligtige betalingsfrist eller tillade betaling i rater. Renter, der opkræves af den myndighed, der anmodes om bistand, som følge af denne betalingsfrist, skal også overføres til den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Fra det tidspunkt, hvor det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, er direkte stadfæstet eller anerkendt, stadfæstet, suppleret eller erstattet i overensstemmelse med artikel 8, påløber der morarenter i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, og de overføres også til den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Artikel 10

Uanset artikel 6, stk. 2, nyder fordringer til inddrivelse ikke nødvendigvis samme fortrinsstilling som lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.«

7) Artikel 12, stk. 2, ændres som følger:

- a) Efter første punktum tilføjes følgende: », medmindre den myndighed, der anmoder om bistand, anmoder om andet i overensstemmelse med andet afsnit.«
- b) Følgende afsnit tilføjes:
»Uanset stk. 2, stk. 1, kan den myndighed, der anmoder om bistand i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i medlemsstaten, hvori den befinder sig, anmode den myndighed, der anmodes om bistand, om at inddrive en anfægtet fordring for så vidt en sådan handling er tilladt efter de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hvis indsigelsespørgsmålet senere afgøres til fordel for skyldneren, tilbagebetaler den myndighed, som anmoder om bistand, eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.«

8) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

- »Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til:
- a) at yde den af artikel 6 til 13 omfattede bistand, hvis inddrivelse af fordringen på grund af skyldnerens situation kan give anledning til alvorlige, økonomiske eller sociale vanskeligheder i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, for så vidt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det for lignende, nationale fordringer
 - b) at yde den af artikel 4 til 13 omfattede bistand, hvis den oprindelige anmodning efter artikel 4, 5 eller 6, vedrører fordringer, der er over fem år gamle at regne fra det tidspunkt, hvor eksekutionsdokumentet er oprettet i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, frem til tidspunktet for fremsættelse af anmodningen. Såfremt der imid-

lertid gøres indsigelse mod fordringen eller dokumentet, løber tidsfristen fra det tidspunkt, hvor den medlemsstat, der anmoder om bistand, fastslår, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution.«

9) I artikel 17 ændres »og de dertil benyttede bilag« til »og det dokument, som hjemler ret til eksekution og andre relevante dokumenter«.

10) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

1. Den myndighed, som anmodes om bistand, inddriver og tilbageholder endvidere alle omkostninger i forbindelse med inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med de love og bestemmelser i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, som er gældende for tilsvarende fordringer.

2. Medlemsstaterne giver indbyrdes afkald på godtgørelse af omkostninger i forbindelse med deres gensidige bistand i medfør af dette direktiv.

3. Ved inddrivelse, der enten frembyder særlige vanskeligheder, dvs. som er forbundet med meget store omkostninger eller falder inden for rammerne af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, kan de myndigheder, som anmoder om og anmodes om bistand, aftale særlige godtgørelsesregler for de pågældende tilfælde.

4. Den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, forbliver dog ansvarlig over for den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, for godtgørelse af eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som erklæres ubegrundede, og som er indledt for at fastslå gyldigheden af fordringen eller af det dokument, der er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand.«

11) Artikel 20 affattes således:

»Artikel 20

1. Kommissionen bistås af et inddrivelsesudvalg, i det følgende benævnt 'udvalget', bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.«

12) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

De detaljerede regler for gennemførelse af artikel 4, stk. 2 og 4, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, 8, 9, 11, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 14, artikel 18, stk. 3, og artikel 25 og for, hvilke kommunikationsmidler og omregningsregler myndighederne skal benytte, for overførsel af inddrevne beløb og for fastsættelse af minimumsbeløb for fordringer, som danner grundlag for anmodning om bistand, vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 20, stk. 2.«

13) Følgende stykke føjes til artikel 25:

»Hver medlemsstat underretter hvert år Kommissionen om antallet af anmodninger om oplysninger, meddelelser og inddrivelse, der afsendes og modtages hvert år, fordringernes størrelse og de inddrevne beløb. Kommissionen rapporterer hvert andet år til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af disse ordninger og om de opnåede resultater.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv, eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, som er omfattet af dette direktiv, og fremsender endvidere en sammenligningstabel mellem dette direktiv og de udstedte nationale retsforskrifter.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Göteborg, den 15. juni 2001.

På Rådets vegne

B. RINGHOLM

Formand

- (1) EFT C 269 af 28.8.1998, s. 16, og EFT C 179 af 24.6.1999, s. 6.
- (2) EFT C 150 af 28.5.1999, s. 621, og udtalelse afgivet den 16.5.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
- (3) EFT C 101 af 12.4.1999, s. 26.
- (4) EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
- (5) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
- (6) Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter (EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15). Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

Bilag 2

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer.

§ 1. Der ydes efter reglerne i denne lov bistand til stater, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber, til inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter, jf. art. 2 i Rådets direktiv af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv af 6. december 1979 og Rådets direktiv af 14. december 1992. Direktivet er optaget som bilag til denne lov.

Lovforslaget

§ 1

I lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 627 af 15. september 1986, som ændret ved § 29 i lov nr. 376 af 18. maj 1994 foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer mv.«

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Der ydes efter reglerne i denne lov bistand til stater, der er medlem af Den Europæiske Union, til inddrivelse af alle fordringer vedrørende:

- a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger,
- b) bidrag og andre afgifter, som opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker,
- c) importafgifter,
- d) eksportafgifter,
- e) merværdiafgift,
- f) punktafgifter på forarbejdet tobak, alkohol og alkoholholdige drikkevarer og mineralolier,
- g) indkomst- og formueskatter
- h) beskatning af forsikringspræmier og
- i) renter, administrative sanktioner og bøder samt omkostninger i forbindelse med de fordringer, der er anført i litra a) til h), dog med undtagelse af strafferetlige sanktioner efter gældende lovgivning i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig,

*Gældende formulering***§ 3. ---**

Stk. 3. Udlæg foretages af fogedretten. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser, hvorefter toldfogder kan foretage udlæggene.

Lovforslaget

jf. artikel 2 og artikel 3 i Rådets direktiv af 15. marts 1976, som ændret ved Rådets direktiv af 6. december 1979, Rådets direktiv af 14. december 1992 og Rådets direktiv af 15. juni 2001. Direktivet med ændringer er optaget som bilag til denne lov.«

3. I § 3, *stk. 3*, ændres »toldfogder« til: »pantefogder og told- og skattefogder«.

4. Bilaget til loven, jf. dennes § 1, sidste pkt., som affattet ved nr. 1, affattes som bilaget til denne lov.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 30. juni 2002.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på anmodninger, der modtages efter lovens ikrafttræden.

Bilag 3

Ændringsdirektivet sammenholdt med tidligere gældende direktivtekst*Tidligere gældende formulering*

RÅDETS DIREKTIV 76/308/EF af 15. marts 1976

om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsimportafgifter og told, og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter.

Artikel 2

Dette direktiv gælder for samtlige fordringer i forbindelse med

- a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, herunder de beløb, der skal opkræves som led i disse foranstaltninger;
- b) landbrugsimportafgifter som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets afgørelse 70/243/EKSF, EØF, Euratom, og i artikel 128, litra a), i tiltrædelsesakten;

Ændringsdirektivet

Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001

om ændring af direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 76/308/EØF ændres således:

1) Titlen affattes således: »Rådets direktiv 76/308/EØF af 15. marts 1976

om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger.«

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Dette direktiv finder anvendelse på alle fordringer vedrørende:

- a) restitutioner, interventioner og andre foranstaltninger, der helt eller delvis finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, herunder de beløb, der opkræves som led i disse foranstaltninger
- b) bidrag og andre afgifter, som opkræves i medfør af den fælles markedsordning for sukker

Tidligere gældende formulering

- c) told som defineret i artikel 2, litra b), i den ovennævnte afgørelse og i artikel 128, litra b), i tiltrædelsesakten;
- d) merværdiafgift
- e) følgende punktafgifter:
 - punktafgift på forarbejdet tobak
 - punktafgift på alkohol og alkoholholdige drikkevarer
 - drikkevarer
 - punktafgift på mineralolier
- f) gebyrer og renter i forbindelse med inddrivelse af ovennævnte forordringer.

Ændringsdirektivet

- c) importafgifter
- d) eksportafgifter
- e) merværdiafgift
- f) punktafgifter på:
 - forarbejdet tobak
 - alkohol og alkoholholdige drikkevarer
 - mineralolier
- g) indkomst- og formueskatter
- h) afgifter på forsikringspræmier
- i) renter, administrative sanktioner og bøder samt omkostninger i forbindelse med de forordringer, der er anført i litra a) til h), dog med undtagelse af strafferetlige sanktioner efter gældende lovgivning i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.«

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

- »myndighed, der anmoder om bistand«: en medlemsstats kompetente myndighed, som fremsætter anmodning om bistand vedrørende en af de i artikel 2 omhandlede forordringer;
- »myndighed der anmodes om bistand«: en medlemsstats kompetente myndighed, hvortil en anmodning om bistand rettes.

3) I artikel 3 indsættes følgende led:

»- 'importafgifter' omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på importen, samt afgifter på importen, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter

*Tidligere gældende formulering**Ændringsdirektivet*

- 'eksportafgifter' omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på eksporten, samt afgifter på eksporten, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter
 - 'indkomst- og formueskat', hermed menes de skatter, som er opført i artikel 1, stk. 3, i direktiv 77/799/EØF (6) sammenholdt med artikel 1, stk. 4, i samme direktiv
 - 'eksportafgifter' omfatter toldafgifter og andre afgifter, som har samme indvirkning på eksporten, samt afgifter på eksporten, som er pålagt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller som led i særlige ordninger, der er gældende for visse varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter
 - 'indkomst- og formueskat', hermed menes de skatter, som er opført i artikel 1, stk. 3, i direktiv 77/799/EØF (6) sammenholdt med artikel 1, stk. 4, i samme direktiv
 - 'afgifter på forsikringspræmier'
- a) i Østrig:
 - i) Versicherungssteuer
 - ii) Feuerschutzsteuer
 - b) i Belgien:
 - i) Taxe annuelle sur les contrats d'assurance
 - ii) Jaarlijkse taks op de verzekeringcontracten
 - c) i Tyskland
 - i) Versicherungssteuer
 - ii) Feuerschutzsteuer
 - d) i Danmark
 - i) Afgift af lystfartøjsforsikringer
 - ii) Afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v.
 - iii) Stempelafgift af forsikringspræmier
 - e) i Spanien:
 - Impuesto sobre la prima de seguros
 - f) i Grækenland
 - i) (udeladt)
 - ii) (udeladt)

*Tidligere gældende formulering**Ændringsdirektivet*

- g) i Frankrig
Taxe sur les conventions d'assurances
- h) i Finland
i) Eräistä vakuutusmaksuista suoritettava vero/skatt på vissa försäkringspremier
ii) Palosuojelumaksu/brandskyddsavgift
- i) i Italien:
Imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 nr. 1216
- j) i Irland:
Levy on insurance premiums
- k) i Luxembourg:
i) Impôt sur les assurances
ii) Impôt dans l'intérêt du service d'incendie
- l) i Nederlandene:
Assurantiebelasting
- m) i Portugal:
Imposto de selo sobre os prémios de seguros
- n) i Sverige
Ingen
- o) i Det Forenede Kongerige:
Insurance Premium Tax (IPT)

Dette direktiv gælder ligeledes krav i forbindelse med afgifter af identisk eller tilsvarende art, som måtte supplere de i sjette led omhandlede afgifter på forsikringspræmier, eller træde i stedet for disse. Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler hinanden og Kommissionen datoen for sådanne afgifters ikrafttræden.«

Artikel 4

4) I artikel 4, stk. 2, ændres:

1. ---

2. I anmodningen om oplysninger anføres navn og adresse på den person, som de oplysninger, der skal gives, vedrører, samt arten og størrelsen af den fordring, som ligger til grund for anmodningen.

3. ---

»navn og adresse på« til »navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand«.

*Tidligere gældende formulering**Artikel 5*

1. - - -

2. I anmodningen om meddelelse anføres modtagerens navn og adresse, arten af og formålet med den akt eller afgørelse, der skal meddeles og i givet fald skyldnerens navn og adresse og den i akten eller afgørelsen omhandlede fordring, samt alle andre formålstjenlige oplysninger.

3. - - -

Artikel 7

1. En anmodning om inddrivelse af en fordring, som den myndighed, der anmoder om bistand, retter til den myndighed, der anmodes om bistand, skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

2. Den myndighed, der anmoder om bistand, kan kun fremsætte en anmodning om inddrivelse:

- a) såfremt fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, ikke anfægtes i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig;
- b) når den i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, har iværksat den inddrivelsesforretning, der kan indledes på grundlag af det i stk. 1 nævnte dokument, og når de trufne foranstaltninger ikke har ført til betaling af hele fordringen.

3. I anmodningen om inddrivelse anføres den pågældende persons navn og adresse, fordringens art, beløbet for hovedstol og forfaldne renter og gebyrer, samt alle andre formålstjenlige oplysninger.

Ændringsdirektivet

5) I artikel 5, stk. 2, ændres:

»navn og adresse« til »navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation, der sædvanligvis er tilgængelige for den myndighed, der anmoder om bistand«.

6) Artikel 7, 8, 9 og 10 affattes således:

Artikel 7

1. En anmodning om inddrivelse af en fordring, som den myndighed, der anmoder om bistand, retter til den myndighed, der anmodes om bistand, skal ledsages af et officielt eksemplar eller en bekræftet kopi af det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, og i givet fald af originaldokumentet eller en bekræftet kopi af andre dokumenter, der er nødvendige for inddrivelsen.

2. Den myndighed, der anmoder om bistand, kan kun fremsætte en anmodning om inddrivelse:

- a) såfremt fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, anfægtes i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig undtagen i tilfælde, hvor artikel 12, stk. 2, andet afsnit, finder anvendelse
- b) når den i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, har iværksat de inddrivelsesforretninger, der kan indledes på grundlag af det i stk. 1 nævnte dokument, og når de trufne foranstaltninger ikke fører til betaling af hele fordringen.

3. I anmodningen om inddrivelse anføres:

- a) navn og adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den pågældende person og/eller tredjemand, som er i besiddelse af dennes aktiver

Tidligere gældende formulering

4. Anmodningen om inddrivelse indeholder desuden en erklæring fra den myndighed, der anmoder om bistand, hvori det anføres, fra hvilken dato eksekution er mulig i overensstemmelse med de retsregler, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, og hvori det bekræftes, at de i stk. 2 stillede betingelser er opfyldt.

5. Den myndighed, der anmoder om bistand, meddeler den myndighed, der anmodes om bistand, alle formålstjenlige oplysninger vedrørende den sag, der har foranlediget en anmodning om inddrivelse, så snart den får kendskab dertil.

Ændringsdirektivet

- b) navn, adresse og alle andre oplysninger til identifikation af den myndighed, som anmoder om bistand
- c) en henvisning til det dokument, som hjemler ret til eksekution, og som er udstedt i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmoder om bistand, befinder sig
- d) fordringens art, beløbets størrelse, herunder hovedstol, renter og bøder samt øvrige skyldige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvor de to myndigheder befinder sig
- e) det tidspunkt, hvor den myndighed, der anmoder om bistand, og/eller den myndighed, der anmodes om bistand, underretter modtageren om fordringen
- f) tidspunktet, fra hvilket, og perioden i løbet af hvilken tvangsfuldbyrdelse er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig
- g) alle andre relevante oplysninger.

4. Anmodningen om inddrivelse skal desuden indeholde en erklæring fra den myndighed, der anmoder om bistand, hvori det bekræftes, at betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

5. Den myndighed, der anmoder om bistand, fremsender til den myndighed, der anmoder om bistand, alle nødvendige oplysninger, som vedrører den sag, der har begrundet anmodningen om inddrivelse, så snart den har fået kendskab til disse oplysninger.

Artikel 8

Det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, stadfæstes, anerkendes, suppleres eller erstattes i givet fald og i overensstemmelse med de bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, ved et dokument, der hjemler ret til eksekution på denne medlemsstats område.

Artikel 8

1. Det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, anerkendes uden videre og behandles automatisk som et dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den myndighed, som anmodes om bistand, befinder sig.

Bilag til f. t. l. vedr. gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer

Tidligere gældende formulering

Stadfæstelse, anerkendelse, supplerings eller erstatning af dokumentet skal finde sted snarest muligt efter modtagelsen af anmodningen om inddrivelse. Dette kan ikke afslås, når det dokument, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, er formelt korrekt.

Når opfyldelsen af en af disse formaliteter medfører en undersøgelse eller en indsigelse vedrørende fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand, finder artikel 12 anvendelse.

Artikel 9

1. Inddrivelse finder sted i den valuta, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

2. Såfremt de ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det, kan denne efter samråd med den myndighed, der anmoder om bistand, indrømme den betalingspligtige betalingsfrist eller tillade betaling i rater. Renter, der opkræves af den myndighed, der anmodes om bistand, som følge af denne betalingsfrist, skal overføres til den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Ændringsdirektivet

2. Uanset stk. 1 kan det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen i givet fald og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, stadfæstes som, anerkendes som, suppleres med eller erstattes med et dokument, der hjemler ret til eksekution på denne medlemsstats område.

Senest tre måneder efter modtagelsen af anmodningen om inddrivelse bestræber medlemsstaterne sig på at fuldføre en sådan stadfæstelse, anerkendelse, supplerings eller erstatning af dokumentet, med undtagelse af de tilfælde, hvor tredje afsnit finder anvendelse. Dette kan ikke afslås, når det dokument, der hjemler ret til eksekution, er formelt korrekt. Den myndighed, der anmodes om bistand, informerer den myndighed, der anmoder om bistand, om baggrunden for overskridelse af perioden på tre måneder.

Når opfyldelsen af en af disse formaliteter medfører indsigelse vedrørende fordringen og/eller det dokument, der hjemler ret til eksekution, og som er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand, finder artikel 12 anvendelse.

Artikel 9

1. Inddrivelse finder sted i den valuta, der anvendes i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hele det beløb, som er inddrevet af den myndighed, som anmodes om bistand, overføres af den myndighed, der anmodes om bistand, til den myndighed, som anmoder om bistand.

2. Såfremt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det, kan denne efter aftale med den myndighed, der anmoder om bistand, indrømme den betalingspligtige betalingsfrist eller tillade betaling i rater. Renter, der opkræves af den myndighed, der anmodes om bistand, som følge af denne betalingsfrist, skal også overføres til den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Tidligere gældende formulering

Enhver anden rente, der opkræves ved for sen betaling i henhold til ved lov eller administrativt fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, som anmodes om bistand, overføres ligeledes til den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Artikel 10

Fordringer til inddrivelse er ikke privilegerede i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.

Artikel 12

1. - - -

2. Så snart den myndighed, der anmodes om bistand, har modtaget den i stk. 1 nævnte meddelelse enten fra den myndighed, der anmoder om bistand, eller fra den pågældende person, suspenderer den eksekutionsforretningen, indtil der foreligger en afgørelse fra den kompetente instans om spørgsmålet. Såfremt den finder det nødvendigt og med forbehold af artikel 13, kan den træffe retsbevarende foranstaltninger for at sikre inddrivelsen i det omfang, love eller andre retsforskrifter i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig, tillader det for lignende fordringer.

3. - - -

Artikel 14

Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til:

Ændringsdirektivet

Fra det tidspunkt, hvor det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen, er direkte stadfæstet eller anerkendt, stadfæstet, suppleret eller erstattet i overensstemmelse med artikel 8, påløber der morarenter i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, og de overføres også til den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig.

Artikel 10

Uanset artikel 6, stk. 2, nyder fordringer til inddrivelse ikke nødvendigvis samme fortrinstilling som lignende fordringer, der er opstået i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.«

7) Artikel 12, stk. 2, ændres som følger:

a) Efter første punktum tilføjes følgende: », medmindre den myndighed, der anmoder om bistand, anmoder om andet i overensstemmelse med andet afsnit.«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Uanset stk. 2, stk. 1, kan den myndighed, der anmoder om bistand i henhold til de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i medlemsstaten, hvori den befinder sig, anmode den myndighed, der anmodes om bistand, om at inddrive en anfægtet fordring for så vidt en sådan handling er tilladt efter de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig. Hvis indsigelsesspørgsmålet senere afgøres til fordel for skyldneren, tilbagebetaler den myndighed, som anmoder om bistand, eventuelt inddrevne beløb med tillæg af eventuel erstatning i overensstemmelse med de love og bestemmelser, som er gældende i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig.«

8) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

»Den myndighed, der anmodes om bistand, er ikke forpligtet til:

Tidligere gældende formulering

- a) at yde den i artikel 6-13 omhandlede bistand, såfremt inddrivelsen af fordringen på grund af skyldnerens situation vil kunne fremkalde alvorlige økonomiske eller sociale vanskeligheder i den medlemsstat, i hvilken den befinder sig;
- b) at inddrive fordringen, når den myndighed, der anmoder om bistand, ikke har udnyttet alle muligheder for fuldbyrdelse af den pågældende fordring på den medlemsstats område, på hvilken den befinder sig.
-

Ændringsdirektivet

- a) at yde den af artikel 6 til 13 omfattede bistand, hvis inddrivelse af fordringen på grund af skyldnerens situation kan give anledning til alvorlige, økonomiske eller sociale vanskeligheder i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, for så vidt de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, tillader det for lignende, nationale fordringer
- b) at yde den af artikel 4 til 13 omfattede bistand, hvis den oprindelige anmodning efter artikel 4, 5 eller 6, vedrører fordringer, der er over fem år gamle at regne fra det tidspunkt, hvor det dokument, der hjemler ret til eksekution, er oprettet i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, frem til tidspunktet for fremsættelse af anmodningen. Såfremt der imidlertid gøres indsigelse mod fordringen eller dokumentet, løber tidsfristen fra det tidspunkt, hvor den medlemsstat, der anmoder om bistand, fastslår, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen eller det dokument, der hjemler ret til eksekution.«

Artikel 17

Anmodninger om bistand og de dertil benyttede bilag ledsages af en oversættelse til det officielle sprog eller til et af de officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, idet sidstnævnte dog har mulighed for at give afkald på en sådan oversættelse.

9) I artikel 17 ændres:

»og de dertil benyttede bilag« til »og det dokument, som hjemler ret til eksekution og andre relevante dokumenter«.

10) Artikel 18 affattes således:

*Tidligere gældende formulering**Artikel 18*

Medlemsstaterne giver indbyrdes afkald på ethvert krav om godtgørelse af omkostninger ved den gensidige bistand, som de yder hinanden i medfør af dette direktiv.

Den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, forbliver dog ansvarlig over for den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, for de økonomiske følger af sager, der indbringes, og som erklæres ubegrundede for så vidt angår fordringens tilstedeværelse eller gyldigheden af det dokument, der er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand.

*Ændringsdirektivet**»Artikel 18*

1. Den myndighed, som anmodes om bistand, inddriver og tilbageholder endvidere alle omkostninger i forbindelse med inddrivelse af fordringen i overensstemmelse med de love og bestemmelser i den medlemsstat, hvori myndigheden befinder sig, som er gældende for tilsvarende fordringer.

2. Medlemsstaterne giver indbyrdes afkald på godtgørelse af omkostninger i forbindelse med deres gensidige bistand i medfør af dette direktiv.

3. Ved inddrivelser, der enten frembyder særlige vanskeligheder, dvs. som er forbundet med meget store omkostninger eller falder inden for rammerne af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, kan de myndigheder, som anmoder om og anmodes om bistand, aftale særlige godtgørelsesregler for de pågældende tilfælde.

4. Den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmoder om bistand, befinder sig, forbliver dog ansvarlig over for den medlemsstat, i hvilken den myndighed, der anmodes om bistand, befinder sig, for godtgørelse af eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, som erklæres ubegrundede, og som er indledt for at fastslå gyldigheden af fordringen eller af det dokument, der er udstedt af den myndighed, der anmoder om bistand.«

11) Artikel 20 affattes således:

Artikel 20

1. Der nedsættes et »inddrivelsesudvalg« - i det følgende benævnt »udvalget« - der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget fastsætter sin forretningsorden.

»Artikel 20

1. Kommissionen bistås af et inddrivelsesudvalg, i det følgende benævnt 'udvalget', bestående af repræsentanter fra medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

*Tidligere gældende formulering**Artikel 22*

1. De konkrete bestemmelser for gennemførelsen af artikel 4, stk. 2 og 4, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, stk. 1, 3 og 5, artikel 9 og 11 samt artikel 12, stk. 1, samt vedrørende omregning, overførsel af inddrevne beløb og fastsættelsen af et mindstebeløb for fordringer, for hvilke der kan fremsættes anmodning om bistand, fastlægges i henhold til fremgangsmåden i stk. 2 og 3.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de bestemmelser, der skal træffes. Udvalget afgiver sin udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, i hvilket omfang det pågældende spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af enogfyrre stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte bestemmelser, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Såfremt de påtænkte bestemmelser ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller dersom der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de bestemmelser, der bør træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

c) Såfremt Rådet ikke inden tre måneder efter sagens forelæggelse har truffet nogen afgørelse, vedtager Kommissionen selv de foreslåede bestemmelser.

Ændringsdirektivet

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.«

12) Artikel 22 affattes således:

»Artikel 22

De detaljerede regler for gennemførelse af artikel 4, stk. 2 og 4, artikel 5, stk. 2 og 3, artikel 7, 8, 9, 11, artikel 12, stk. 1 og 2, artikel 14, artikel 18, stk. 3, og artikel 25 og for, hvilke kommunikationsmidler og omregningsregler myndighederne skal benytte, for overførsel af inddrevne beløb og for fastsættelse af minimumsbeløb for fordringer, som danner grundlag for anmodning om bistand, vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 20, stk. 2.«

*Tidligere gældende formulering**Artikel 25*

Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de foranstaltninger, den træffer med henblik på dette direktivs gennemførelse. Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Ændringsdirektivet

13) Følgende stykke føjes til artikel 25:

»Hver medlemsstat underretter hvert år Kommissionen om antallet af anmodninger om oplysninger, meddelelser og inddrivelse, der afsendes og modtages hvert år, fordringernes størrelse og de inddrevne beløb. Kommissionen rapporterer hvert andet år til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af disse ordninger og om de opnåede resultater.«

Til lovforslag nr. L 76. Skriftlig fremsættelse (30. januar 2002)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om gensidig bistand ved inddrivelse af visse EF-fordringer (Udvidelse af lovens anvendelsesområde, effektivisering mv.).

(Lovforslag nr. L 76).

Formålet med lovforslaget er at udvide lovens anvendelsesområde, så der efter anmodning fremover skal ydes bistand til andre EU-lande til inddrivelse af visse indkomst- og formueskatter, forsikringsafgifter samt administrative sanktioner og bøder af ikke-strafferetlig karakter, der vedrører de fordringer, som loven finder anvendelse på.

Loven, som i dag bl.a. omfatter bistand til inddrivelse af told, moms og visse punktafgifter, udvides herved til også at omfatte bistand til inddrivelse af direkte skatter.

Herudover har lovforslaget til formål at effektivisere proceduren for inddrivelse.

Lovforslaget gennemfører Rådets direktiv 2001/44/EF af 15. juni 2001 om ændring af Rådets direktiv 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med foranstaltninger, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, samt af landbrugsafgifter og told, og i forbindelse med merværdiafgift og visse punktafgifter (inddrivelsesdirektivet).

Ændringsdirektivet skal være gennemført i dansk ret senest den 30. juni 2002.

Ved gennemførelsen af det oprindelige inddrivelsesdirektiv fra 1976 blev det sikret, at de fordringer, som var omfattet af direktivet, kan inddrives i alle EU-medlemsstater og ikke kun i den stat, der har truffet afgørelse om inddrivelse.

Inddrivelsesdirektivet omfattede oprindeligt kun fordringer, der er snævert forbundne med

Fællesskabets såkaldt egne indtægter, det vil navnlig sige fordringer i forbindelse med foranstaltninger finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, landbrugsimportafgifter og told. I fortsættelse af Rådets 6. momsdirektiv fra 1977, der harmoniserede beregningsgrundlaget for moms og gav Fællesskabet del i provenuet heraf, blev anvendelsesområdet for inddrivelsesdirektivet udvidet til også at omfatte fordringer i forbindelse med merværdiafgift, jf. Rådets direktiv 79/1071/EØF. I forbindelse med gennemførelsen af det indre marked på punktafgiftsområdet vedtog Rådet endvidere i 1992 at inddrage fordringer vedrørende punktafgifter på forarbejdet tobak, alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt mineralolier (de harmoniserede punktafgifter) under direktivet, jf. Rådets direktiv 92/108/EØF.

Med den seneste direktivændring udvides anvendelsesområdet for inddrivelsesdirektivet på ny, idet medlemsstaterne nu også skal yde hinanden gensidig bistand til inddrivelse af visse indkomst- formue- og forsikringsskatter samt administrative sanktioner og bøder af ikke-strafferetlig karakter i forbindelse med de fordringer, som direktivet finder anvendelse på.

Direkte skatter er i dag ikke undergivet generelle bestemmelser om bistand til inddrivelse inden for EU, og ændringsdirektivet indebærer derfor en væsentlig forbedring af inddrivelsesmulighederne på dette område. Hidtil har det kun været muligt at opnå bistand til inddrivelse af fordringer vedrørende direkte skatter i andre EU-lande, hvis kravet er omfattet af en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og det pågældende land som hjemler inddrivelse, hvis det pågældende land (ligesom Danmark) har tiltrådt OECD's og Europarådets konvention på området, eller hvis det pågældende land er omfattet af den særlige nordiske overenskomst. Dette er i dag kun tilfældet for lidt under halvde-

len af EU-landene. Med gennemførelsen af ændringsdirektivet vil alle EU-lande fremover skulle yde hinanden bistand til inddrivelse af direkte skatter efter de samme regler, som gælder for inddrivelse af visse indirekte skatter, herunder bl.a. moms.

Herudover indebærer lovforslaget, at procedurerne for inddrivelsen effektiviseres på flere punkter. Disse ændringer af inddrivelsesproceduren, som ligeledes følger af ændringsdirektivet, indebærer bl.a.:

- At der kan kræves flere oplysninger end tidligere i forbindelse med inddrivelsen,
- at der skal ydes bistand, selv om alle inddrivelsesmuligheder i det land, som anmoder om bistand, ikke er udtømt, hvis det står klart, at yderligere nationale foranstaltninger ikke vil føre til betaling,

- at der efter anmodning skal ydes bistand, selv om skyldneren anfægter fordringen eller fuldbyrdelsesdokumentet, for så vidt dette er tilladt efter de regler og den administrative praksis, der gælder for tilsvarende nationale fordringer,
- at der kan aftales regler om refusion af udgifter i forbindelse med særligt vanskelige inddrivelser, og
- at bistand kan afslås, hvis fordringen er mere end 5 år gammel regnet fra det tidspunkt, hvor den kunne inddrives.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til Det Høje Tings velvillige behandling.